

Rüveyda

– GürhanGürses · 29 Haziran 2012

Bu aşk bitmiştir, bu ilanıdır tarafımdan verilen.

Bir eski hüznün gibi yüreğime serilen bu aşk bitmiştir.

İlk ağızdan açıklama, aşkın bittiği yerden bağlantı...

Bu aşk bitmiştir, kalp inzivaya çekilmiştir. Hoş bir seda kalmıştır ondan geriye, tatlı bir rüya kalmıştır yaşanılanlardan beriye.

Kalkıp da o haksız bu haksız demenin manası yoktur kavlimce. Yaşandı yaşanacak olan. Ve adam gibi bitti bitmesi lüzumlu olan.

Bunun erkekliği yok, adamlığı yok harbiden.

Kafaya takmanın ileriye taşımanın öfkeye dönüştürmenin anlamı yok.

Noktalar yüreğinde koy ve git ardına bakmadan. Virgüllerle uzatma ölmüş bir aşkı. Açıklamalarla izahatlarla bilmem nelerle yaşatma bu aşkı.

Çarpmadan kapıyı git, sevmek bunu gerektirir, bağırmandan terk et aşk bunu hak ediyor. Saygı duyarak çekil o bunu hak etmese de.

Defnedilmediği sürece hiçbir şey ölü değildir, defnet kalbine bu aşkı. Üzerini duygularıyla ört, ilk unutmayı sen at bu aşkın cesedine. Ruhuna bir güzel hitap et,

"Güzel günler geçirdik onun anısına Allah aşkımızı affetsin" de...

"Allah ötelerde de bu aşka benzer başka aşklar nasip etsin yüreğine." de.

"Nasıl bilirdin bu aşkı?" diye sorarlarsa aşkın mezarında sana

"Maşuk bilirdim." diye cevapla. Hakkı kalmasın yaşadığın günlerin üzerinde.

"Nasıl severdin?" sorusuna

"Mecnun'u bilir misin?"

"Evet!"

"Ondan daha beter" de...

"Aşkı helal et!" diye sorarlarsa

"Helal olsun" de "helal olsun" de...

Bu aşk bitmiştir artık, yitmiştir yüreğimde, gitmiştir aklımda. Biten yiten ve giden her şey bizlerden bir şeylerde götürür hâlbuki. Üzülmemek elde değil, derde düşmemek kabil değil, ağlamamak mümkün değil. Giden gitmiştir başka deryalara, yiten yitmiştir başka gayyalara, biten bitmiştir başka aşklara...

Doktor al aşkı kalbimden, düşük olmadan, ölmeden... Bu aşk bitmiştir kaldır rafa koy aşkı hatıra yeter.

Kalp çarpıntısı yok bir daha, göz büyümesi yok, eveleme geveleme asla, ellerin titremesi olmaz, al içimdeki aşkı doktor bitsin bu hülya.

Doktor al bu aşkı acımadan, bir makas ile kes yüreğimden. Kopyalama sakın, yapıştırma bir daha. İzi dahi

kalmasın yarına. Neşteri al vur kalbimin içindeki noktaya, al bu aşkı tereyağından kıl çeker gibi al, gözümün çapağını siler gibi al, göbek bağı keser gibi al. Kalmasın aşk bağı, kalmasın aşk çapağı, kalmasın artık kalp ağrım.

Aşkın salası okunuyor bak ahali.

Bu benim aşkım. Ne de şahaneydi vaktinde.

Ne de yaşanılabilir bir aşktı. Pişmanlık yok, Allaha çok şükür doymamışlık yok, keşke yok, ama yok bu aşkta. Salası veriliyor bak, bu aşk benim biten aşkım.

Baksanıza duysanıza ağlasanıza...

Alsanıza hüznün payımdan, alsanıza gözyaşlarımdan, alsanıza yaralarımdan. Pay ediyorum işte azalsın diye.

Mirza aşkı, Mirza harikası, Mirza bir tanesi "Rüveyda"nın aşkları hakkın rahmetine kavuşmuştur. Aşk namazı ikinci vakti kalbe defnedilecektir. Bütün âleme duyurulur. Kaç defa tekrarlandı bu yüreğimde. Mirza ile Rüveyda'nın aşkı bitmiştir. El Fatih!

Ah delalim, belalim, maralım diye başlayan mektuplarım vardı. Yakın gitsin, atın gitsin, silin bitsin. Rüveyda yavaş yavaş gitsin aklımdan, Rüveyda hoş hoş, nazik nazik gitsin kalbimden.

Nurullah GENÇ ne de güzel anlatmış seni şiirinde. Dinle bak şimdi:

"...içim paramparça Rüveyda
gölgelerin ardına sakladım kusurumu
sen orda kayıtsızca gülümsüyor gibisin
ben burda damla damla eriyip akıyorum
yine de, çiğnetemem kimseye gururumu
istenmediğim yeri sessizce terk ederim
hatıra kalsın diye bırakır da ruhumu
mahzun bir derviş gibi boyun büker, giderim"

Gidiyorum Rüveyda, hoşça kal sonsuza kadar.
Senden ayrılıyorum Rüveyda aşkını helal et.

Gidiyorsun eriyen bir buzdağı gibi yüreğimden.
Kayıyorsun akan bir yıldız gibi gözümden.
Dıştan yiter görürsün ama içten yitmezsin kolay kolay, bilirim.
Dıştan kayıyorsun gözümde ama gözbebeklerimde kalır hayalin.